

skulle inddrages under den kommunale Beskatning, maa man ikke blot tænke paa de to Objekter, man saa ofte har omtalt, Villaaer eller Fabrikker. Der er jo ogsaa andre meget store Værdier, f. Eks. Skovene, hvorfor skulle de ikke med under den kommunale Beskatning? Foruden Skovene have vi Moser og Søer med Fiskeri og Kørstær o. s. v., som næsten aldeles ingen Hartkornsskat betale, de ere satte i Hartkorn for mange Herrens Tider siden, og det er ikke noget Hartkorn, der svarer til Værdien. Et godt Kørstær har mere Værdi end en god Hvedemark eller overhovedet end Agerjord, der kan regnes indtil 80 à 90 Kr. Netto af et godt Kørstær, i hvert Fald her ved Kjøbenhavn, og det er der vist ingen Landmaad, selv i de gode Tider inden Agerbevægelsen, som gennemsnitlig har haft af sin Jord. Skovenes Hartkorn er saa forsvindende, at det slet ikke er værdt at betragte dem som satte i Hartkorn, og fordi i Fremtiden Skovejeren kommer til at staa til Kommunen af sin Formue og Vejlighed, selv om han bor uden for Kommunen, saa faar man ikke dette Spørgsmaal løst; thi selve Skovenes Værdi som Ejendom — jeg taler endnu kun om Ejendomsafgiften, ikke om Formue- og Vejlighedsskatten — bliver aldeles ikke taget med. Jeg skal nævne et Tilfælde fra Frederiksborg Amt. I Esbønderup—Nøddebo Kommune er der 9000 Tdr. Land Statskove med 104 Tdr. Hartkorn. Naar jeg nu vil sætte disse 9000 Tdr. Land Skov til 350 Kr. pr. Td. Land, det er dog vist ikke at overvurdere dem, og jeg vil sætte Jorden til det dobbelte, nemlig 700 Kr. pr. Td. Land, og gaar ud fra, at der gaar 10 Tdr. Land af den Slags gode Jord paa 1 Td. Hartkorn, saa tror jeg, det er nogenlunde rigtigt, i hvert Fald kan det ikke være meget urigtigt (Gad: Det gælder ikke derude!) Det er mindre væsentlig, om Agerjorden er vurderet lidt for højt, naar Forholdet mellem Ager og Skov er rigtigt. Altsaa 9000 Tdr. Land Skov à 350 Kr. bliver 3,150,000 Kr. og 104 Tdr. Hartkorn à 700 Kr. pr. Td. Hartkorn giver ca. 720,000 Kr., saa saa vi tilbage en Værdi af 2,430,000, som aldeles ikke er taget med under Beskatningen. Og naar den ærede Minister altsaa er saa ivrig for, at Fabrikker og Bygninger allesammen, og næsten hurtigt muligt skulle med ind under Loven, saa maa den højtærede Minister, naar han vil være konsekvent, ogsaa staa Skovene beskattede. Der er ingen Grund til, at de vedblivende skulle nyde stor Skattefrihed i Kommunerne. Den samme Kommune Esbønderup—Nøddebo maa forsørge alle Skovarbejderne med Hensyn til

Skole-, Fattigvæsenet, Alderdomsforsørgelse o. s. v., alt maa præsteres af en saadan Kommune, og hvad har den? Den har af Hartkornsskatter det, den kan paalægge pr. Td. Hartkorn og har hidtil slet ikke haft andet af Staten. Nej, vil man reformere disse Forhold, maa virkelig den Slags Spørgsmaal tages med. En af de andre Kommuner der i Skovegnene er oppe i 48 Kr. pr. Td. Hartkorn, ligeledes fremkaldt ved, at de største Værdier i Kommunerne ikke kunne medtages. Hvorfor jeg i det hele taget agter at stemme for Flertallets Forslag, er ingenlunde, fordi jeg er blind for dets Mangler — det er jo altid let at se Manglerne ved en Sag, det er vanskeliggere at faa dem rettet — men det er, fordi jeg tror, at man gennem Udviklingen af disse Vedtægter, som jo alle Begne mere eller mindre ere komne i Brug, kan faa udarbejdet efterhaands et saadant Grundlag, at det er muligt derpaa at bygge en virkelig Lovgivning, men disse Vedtægter maa udarbejdes, maa samarbejdes, og saa maa der selvsølgelig med Respekt for dem forsøges paa at lovgive. Jeg kan ikke erkende, at den højtærede Minister er berettiget til at udtale — saaledes forstod jeg ham — at Amtsraadene ingen eller saa godt som ingen Indflydelse fik efter Flertallets Forslag paa disse Vedtægter, og at det var Sogneraadene, der selv fastsætte dem; saaledes forekommer det mig, at den højtærede Minister bemærkede og indvendte netop imod det, at det var Sognekommunerne, der satte disse Vedtægter, og at Amtsraadene kun fik overordentlig lidt eller for liden Indflydelse paa dem. Men der staar jo ganske udtrykkelig, at Amtsraadet fastsætter Vedtægterne paa Grundlag af de Indstillinger, som ere komne fra Sogneraadene (I den rigtssministeren: Gaa videre!) Ja! „og med særligt Hensyn til saadanne Punkter, hvorom Flertallet af Indstillingerne stemme overens“. Altsaa „med særligt Hensyn“ — men det er dog et noget vagt Begreb — „udarbejder Amtsraadet en fælles Stattevedtægt for Amtets Landkommuner, som disse skulle følge ved Ligning af Skatten paa Formue og Vejlighed“ (O. Scavenius: Naar de ere helt enige i Sogneraadet!). Ja, der staar blot, at der skal tages „særligt Hensyn“. Det er Amtsraadet, der endelig fastsætter Vedtægterne, og Sogneraadene, der skulle følge dem. Jeg gad nok vide, om Lovens Ord pleje at respekteres saa meget i en Konflikt, at Amtsraadet ikke nok skulde tage saadanne Hensyn, som de fandt passende, og saa skulle jo Sogneraadene rette sig efter, hvad Amtsraadet har skønnet kunde være passende Hensyn. — Det fore-